

Güner İçin

Mustafa Şadan Doğan

Çok kıymetli can arkadaşım M. Güner Frik'le tanışmamız, 1936-1937 senesi İstanbul Erkek Lisesi'nde başladı. Dağılmış sarı saçları ve açık kahverengi kısa deri pantolonu ile okulun arka bahçesindeki kum havuzuna atarken tanıdım onu. Enerji dolu bir çocuktur. Hepimizin yerinde durmadığı o devrede bu atlayışı dikkatimi çekmişti. Onu böyle bir merakla tanıyıp, ona yaklaştım. Sonra sevgi dolu günlerimizle geçen yıllarda da arkadaşlığımız devam etti.

Güner kimseye benzemeyen, çok düşünceli hassas bir arkadaşım. Beğenmediği hiç bir şeyi, hatır için de olsa yapmazdı. Çok dürüst, güvenilir, sağlam karakterli ve mücadeleciydi. Onunla geçirdiğim günlerde kendimi her zaman mutlu hissetmişimdir.

Spor çalışmalarında da devamlılığı, onu daima yükseltiyordu. Üç adım atlamada Türkiye rekortmeni oldu. O günlerin zevk ve heyecanını yaşamak beni çok sevindirdi. Artık delikanlı olmuştuk, bu enerji dolu müstesna arkadaşım, cemiyet hayatında da çok sevilirdi. Davranışları, zerafeti, efendiliği, konuşmalarındaki sıcaklık, benim gibi onu tanıyanların da hayranlığını artırıyor, geçen zamanlar onu daha çok sevmeme vesile oluyordu. Artık karşımda tam ve mükemmel bir İstanbul efendisi arkadaşım vardı. Beraber olunca, zamanın nasıl akıp geçtiğini anlamıyorduk bile...

Bu aralarda spor tesisleriyle de çok faydalı olan Eminönü Halk Evi gibi; mükemmel bir müessesenin Çağaloğlu'nda bulunması, bizler ve bizim gibi etraftaki gençlere, Tanrı'nın bir lütfuydu. Orada ve bahçesindeki sevgi dolu günleri, Güner ve diğer arkadaşlarımla birlikte yaşadığım

için kendimi çok şanslı sanıyorum. Güner bir aralar radyodan yayın yapma merakına kapılmıştı. Başarı ile yaptığı yayınları etrafta oturan arkadaşlarına dinletiyordu. Günlerimiz çok renkli geçiyordu. Mutluluk doluyduk. Sonra evlendik. Güner'in oğlu Erol, benim kızım Nükhet doğdu. En sevinçli dakikaları yaşadık.

Çalışma hayatımız da yoğun bir tempoya girmişti ama yine de görüşüyorduk. İnsanlar birbirini hakikaten seviyorlarsa; görüşmeleri için imkan yaratıyorlar. Bu günse, en kederli günüm. Güner yok artık! Güvendiğim ve çok sevdiğim bir arkadaşımı kaybetmenin acısı çok büyük oldu.

Tanıyanlar bilirler, tam bir İstanbul efendisi, dürüstlüğü, olgunluğu, zerafeti, yardımseverliği ve sıcak arkadaşlığını unutmak mümkün değildir.